

روز پاسداشت مقام معلم گرامی باد

باغچه کوچکت همیشه بهاری

امروز ۱۲ اردیبهشت ماه سالروز بزرگداشت فداکارترین معلم، شهید مطهری یکی از روزهای حماسه آفرین در کشورمان به شمار می‌رود. بارها شنیده‌ایم و به خود بالیده‌ایم که هنر نزد ایرانیان است و بس و امروز که در تقویم رسمی کشورمان به نام روز معلم ثبت شده است بهانه‌ای شد تا خبرنگار صبا به سراغ هنرمندان کشورمان رفته تا از آنان جوپا شود که هنر خود را از چه کسی آموخته‌اند.

ندا روزبه
گفت و گو

فاطمه گودرزی:

تک تک افرادی که در سینما کار کرده‌اند، معلم من هستند

فاطمه گودرزی بازیگر پیشکسوت سینما و تلویزیون در پاسخ به این سوال که چه فردی را در سینما معلم خود می‌داند؛ اظهار داشت: معلم من تک تک افرادی هستند که در سینما کار کرده‌اند. شاید گاهی اوقات یک بازیگر جوان و نوکار باشد که تازه وارد این عرصه شده است ولی لحظه‌ای را مقابل دوربین آفریده که من آن لحظه را در ذهنم ثبت کرده‌ام و در آن زمان او هم معلم من می‌شود. به نظرم آدم همیشه باید در حال آموختن باشد؛ فرقی نمی‌کند. سن و سال و تجربه خیلی زیاد نمی‌شناسد، همه چیز برای آموختن دست به دست هم می‌دهد. آدم گاهی اوقات می‌تواند از تجربیات و دانش یک فرد بیاموزد، گاهی اوقات نیز از استعداد و آن لحظه نابی که یک نفر می‌تواند بیافریند، استفاده کند. به همین دلیل است که از شخص خاص نمی‌توانم نام ببرم.

بابک نوری:

برای قدردانی از معلم «امیر تئاتر ایران»؛ یک دوربین تهیه کردم

بابک نوری کارگردان و بازیگر پیشکسوت سینما، تلویزیون و تئاتر در ابتدای بیان کرد: من همیشه شاگردم. همیشه دوست دارم معلم داشته باشم، کسی که راهنمایی‌ام کند و این خیلی ارزشمند است چرا که از حضور معلم‌هایم چیزی به من اضافه شده و توانسته‌ام بهتر باشم، انرژی بهتری داشته باشم و کار بهتری انجام دهم. وی افزود: اگر بخواهم از بین همه عزیزانی که برایم بزرگتری کردند و معلم بودند سه نفر را نام ببرم باید بگویم کسی که اولین بار دستم را گرفت، کتاب دستم داد و راهنماییم کرد، اولین معلم و مشوقم قطعاً پدرم بوده است. کسی که از دست دادنش هم در همین راه اتفاق افتاد و دقیقاً در روز تولدش در سال ۱۳۷۵، در حالی که می‌آمد تا تئاتر من را ببیند و تشویق کند که ادامه دهم، فوت کرد. دومین نفری که تأثیر بیشتری در زندگی من گذاشت و معلم بهتری برایم بود، امین تارخ بود که متأسفانه او را هم از دست دادیم. همچنین یکی از بزرگان تئاتر ایران که من شاگردش بودم و هنوز هم شاگردی‌اش را می‌کنم امیر دژآکام است که امیدوارم خدا حفظش کند. او در ادامه اذعان داشت: این مطلب را می‌خواهم برای اولین بار بگویم. ممکن است این صحبت بی‌ربط باشد ولی شاید یک نوع قدردانی از یک معلم باشد. من نزدیک به ده سال است بدون این که جایی بازگو کرده باشم، دارم فیلمی می‌سازم به نام «امیر تئاتر ایران». این شاید نوعی قدردانی از معلمی باشد که من سال‌های سال در فکرش بودم و برای آن رفتم و دوربین خریدم. در واقع در طول این سال‌ها یک دوربین تهیه کرده‌ام و به هر مراسم و هر جایی که امیر دژآکام حضور دارد، می‌روم، فیلم می‌گیرم و برایش آرشیو درست می‌کنم. از مراسم‌هایش، جاهایی که رفته و شاگردانی که داشته ثبت می‌کنم که در نهایت می‌خواهم این فیلم را به عنوان «امیر تئاتر ایران» به اتمام برسانم. می‌خواهم از این طریق و با این فیلم طولانی از او قدردانی کنم. بابک نوری با تأسف بیان کرد: معلم معلم معلم... واقعا اگر کسی کنارمان باشد، معلمی کند، بزرگمان باشد، خیلی از اتفاقات دیگر نمی‌افتد. کاش این مطلب را بنویسید و به گوش مسئولین برسانید که این موضوع که ما مدام می‌گوییم، بارها تکرار شده و شنیده‌اید و دیگر دارد شو می‌شود، الکی نیست. من در مورد هنر و حیطة‌ای که خودم فعالیت می‌کنم، می‌گویم. افرادی مانند قطب‌الدین صادقی، امیر دژآکام معلم‌های بزرگی هستند که مجبورند برای این که شاگرد تربیت کنند بروند و یک موسسه کوچکی را با قیمت‌های بالا و گران پیدا کنند و به همین دلیل از شاگردان خود شهریه بالا بگیرند. اگر دولت و مسئولین ما یک مرکزی را از بین این همه خانه اوقافی، مکان‌های بزرگ، سالن‌های عجیب و غریب که خالی افتاده بگیرند و هزینه یک استاد و معلم را به افرادی که در طی این سال‌ها هنرمند پرورش داده‌اند، بدهند شرایط تغییر می‌کند. او در ادامه صحبت‌هایش گفت: مثلاً نوید محمدزاده که الان هنرمند بزرگی شده است، هنوز می‌گوید من شاگرد امیر دژآکام هستم. خوب او توانسته بیاید و در کلاس‌های امیر دژآکام شرکت کند. هزاران نفر هستند که پول شهریه این کلاس‌ها را ندارند، بچه‌هایی که عاشق بازیگری هستند اما نمی‌دانند چه کار باید کنند و چه کار می‌خواهند کنند. من در طول روز با افراد زیادی برخورد می‌کنم که می‌گویند ما می‌خواهیم بازیگر

